

MARTA ALÒS || VIURE PER VEURE

Imams, arguments i propostes

L'any 2007 vaig publicar *Entre imams i capellans* (Pagès editors, col·lecció Proses), un llibre de cartes creuades, a través del correu electrònic, entre una escriptora de cultura cristiana i un escriptor maurità de cultura musulmana. En aquell diàleg obert sobre la societat, cultura i religió, Brahim Yaabed i jo mateixa, vam voler dedicar tot un capítol a la religió, bàsicament a les que ambdós coneixem en profunditat: la cristiana i la musulmana, que juntament amb el judaisme, són les tres religions anomenades «del llibre», les tres grans religions monoteistes del Mediterrani. L'amic Brahim, que va estudiar en una escola alcorànica, ja va deixar escrit que un dels problemes de l'islamisme és la manca de formació dels imams, així com el desconeixement per part dels mateixos musulmans de la seva pròpia religió. En una de les meves cartes ampliava el pou de la ignorància sobre l'islam, afegint una bona part d'autoritats municipals que, erròniament, havien equiparat directament els imams a les figures religioses d'altres confessions i fins i tot alguns, com ha passat a Lleida, els erigien a la categoria d'interlocutor únic de la comunitat musulmana. La conseqüència directa de caure en l'error

I ara un dels responsables d'haver engreixat la bèstia té encara la gosadia de voler posar-se medalles?

d'haver sobredimensionat la figura d'un imam és que, tal i com ha passat a Lleida, s'ha creat un líder comunitari que és una figura que no existeix i que és totalment aliena a la realitat de l'islam. I si tenim en compte que durant aquests vuit anys, l'ajuntament de Lleida ha estat donant peixet a un imam salafista, és a dir, a un extremista islamista, que s'ha afanyat a radicalitzar la comunitat musulmana de la mesquita del carrer del Nord, l'equivoc esdevé en tragèdia. La màxima del salafisme ja la va expressar fa uns anys en veu alta l'imam d'una de les mesquites més nombroses de Londres: «Farem servir la vostra democràcia per a destruir la vostra democràcia.» La passivitat amb què l'alcalde Antoni Siurana i l'alcalde Àngel Ros van acollir les protestes, ara s'han vist que eren justificades, de l'Associació de Veïns de l'Avinguda del Segre, afegit al conveni que l'ajuntament va signar amb el salafista Abdelwahab Houzi per a la construcció d'una gran mesquita al Polígon del Segre, van donar ales a l'imam per anar predicant el salafisme més rigorós amb total impunitat. I ara un dels responsables d'haver engreixat la bèstia té encara la gosadia de voler posar-se medalles? Home!